

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Тетевен, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, I - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Ани Б. Г.а

при участието на секретаря МИГЛЕНА Н. МОНОВА
като разгледа докладваното от Ани Б. Г.а Гражданско дело №
20224330100727 по описа за 2022 година

Постъпила е молба от И. К. В. ЕГН :***** Гр.Я, обл. Л, майка на малолетното
дете хЛ.И.В. В. против И. В. Г. ЕГН:***** Гр.ххххх

В исковата молба се твърди ,че през времето на съжителството страните живеели и
отглеждали детето си в дома на ищцата , наооаща се в гр.Я, обл.Л,ул.ххх. От самото начало
не са имали проблеми и отглеждали детето съвместно. От около шест години започнали
проблемите с ответника И. , През 2017г. И. бил осъден на две години затвор ,които излежал
в Затвора Ловеч.През това време ищцата отглеждала детето сама,без никой да и помага. След
като излезал от затвора, ответника започнал да живее при баща си и отново не и помагал в
отглеждането на детето. От тогава ответника или е в затвора ,или бил в чужбина. Ходел
предимно в Германия. Седял там по три месеца и се прибирал. И докато е там и когато си
дойдел, а сега бил в България, не и давал пари и не помагал в издръжката на детето.
Помолила го да даде някакви пари за лекарства и за дърва ,за зимата но той отказал
категорично.Даже не идвал и да види детето. И. разполагал с пари .Купил си две леки коли и
постоянно пирувал с приятели ,но за детето не давал нищо. В резултат на изцяло изоставяне
на родителските си задължения с И. В. имали спорове относно родителските права, режима
на контакти и издръжката на детето им .

Моли съда да постановите решение, с което упражняването на родителските права,
върху непълнолетното им дете- - хЛ.И.В. В.,ЕГН:***** да бъдат предоставени
на ищцата като нейна майка, с местоживееие гр.Я, обл.Л,ул.Д. И. ХХХ, да определи режим
на лични контакти с бащата, и да го осъди да заплаща следващата се по закон ежесечна
издръжка в размер на 180,00/сто и осемдесет /лв. считано от 01.01.2022г..

В едномесечният срок по чл.131 от ГПК ответникът не е депозирал отговор на иска.

Ищцата се явява лично, ответника редовно призован не се явяване се представлява .

Съдът, като взе предвид изложеното в исковата молба и становищата на страните по
делото, като ги обсъди, съгласно чл.235 от ГПК, прецени събраните по делото
доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, впечатлението от становището на
Дирекция "Социално подпомагане" Луковит , дадено съгласно чл.21,т.15 от ЗЗДетето,
приема за установено от фактическа страна следното:

От социалния доклад на ДПС-Луковит е видно ,че детето Л е родено от съжителството на И. К. Васшилева и И. В. Г. , като родителите живеели на съпругески начала около 13 години под наем в гр. Я . Установило се ,че родителите на детето към датата на изготвяне на доклада не живеели заедно от една седмица , а ищцата живее при сестра си М В. в гр. Я с едно от децата в жилище в което ползва една стая и което било обзаведено оскъдно ,а детето хЛ.И.В. В. се отглежда от бащата на адрес гр. Я ,ул. ХХХХ. Майка била изразила мнение ,че е съгласна детето да се отглежда от бащата , тъй като към момента нямала възможност да се грижела за него. Детето се отглеждало от бащата и към момента на социалното проучване било весело и си играело.Бащата живее в сграда предоставена му от неговия работодател в ХХХ и представлява промишлена сграда , като през зимния период семейството ползвало само една стая , обзаведена е с необходими вещи , жилището било електрифицирано и водоснабдено. Ищцата е безработна ,подпомагана е по чл.7 от ДСП-Луковит в размер на 100лева на месец , а бащата работел като общ работник към фирма за дървен материал в гр. Я и получавал възнаграждение 800лв.Детето е във втори клас , посещава редовно училище и е придружавано от бащата.

Св.М В., която е сестра на ищцата твърди ,че ответника е биел и тормозил ищцата , вдигал скандали , а сестра и ответника имали две деца ,но едното не било признато . Заявява ,че довечера съпругът и като се върнел щял да каже „Бълдъзо напускате ! Държахме те две седмици,ама не може по-вече няма къде “, поради което сестра и нямало къде да отиде да спи с двете деца . Твърди ,че сестра и живеела в „Д.С.“ в Я , нямала къде да живее , тъй като общината нищо не и подсигурирала , полицията в Я не и обръщала внимание .

По делото е изслушана ищцата , която заявява че няма къде да живее , желае родителските права върху детето Лбка да и бъдат предоставени , както и издръжка в размер на 180лв. от датата на подаване на иска и със задна дата от 01.01.2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Родителите има право и задължение да се грижат за физическото, умственото, нравственото и социалното развитие на детето, за неговото образование и за неговите лични и имуществени интереси. Родителят отглежда детето, формира възгледите му и осигурява образованието му съобразно възможностите си и в съответствие с нуждите и наклонностите на детето и с цел израстването му като самостоятелна и отговорна личност. Родителските права и задължения се упражняват в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно. Упражняването на родителските права и задължения се извършва по общо съгласие на родителите .

Съгласно чл.127, ал. 1 от Семейния кодекс, в хипотеза на разногласие между родители, които не живеят заедно, относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му, спорът се решава от районния съд по настоящия адрес на детето.

Видно от Постановление № 1 от 12. XI. 1974 г. по гр. д. № 3/74 г., Пленум на ВС , е прието при действието на Семейния кодекс от 1968 г. (отм. ДВ., бр. 41 от 1985 г.), но чиито принципни постановки са актуални и днес. Според т. II от същото, решението за предоставяне упражнението на родителските права спрямо децата на единия родител следва да се основава на интересите на децата, преценени с оглед и на следните обстоятелства: родителски качества, полагане грижи и умения за възпитание, подпомагане подготовката за придобиване знания, трудови навици и др., морални качества на родителя, социално обкръжение и битови условия, възраст и пол на децата, привързаност между деца и родители и между децата, помощ на трети лица и др. В мотивите към решението се анализират горните обстоятелства и се дават насоки за тяхната преценка във всеки отделен случай. Постановлението е приложимо към настоящия момент.

Обстоятелства, които имат правно значение за упражняване на родителски права, са изяснени в цитираното Постановление, което е със съдържание, както следва: Възпитателски качества на родителите. Родителските качества имат най-голямо значение за правилното отглеждане и възпитание на децата, за обезпечаване на грижите, необходими за

изграждане на навиките на децата, любовта им към труда и включването им в строителството на новия живот. Правилното възпитание на децата зависи преди всичко от личността и възпитателските качества на родителите. Поради това от значение за определяне кой от родителите ще упражнява сам родителските права са образованието, културата, мирогледът и другите качества на личността на отделния родител. Същественото обаче е не тяхното наличие, а конкретното им проявление, от което се определя авторитетът на родителя в обществото и пред децата. Поради това от значение е умението на родителя добре да направлява децата в живота, да им дава положителен пример, да им внушава правилни постъпки и т. н. Видно от социалния доклад майката е изразила съгласие детето да се отглежда от бащата, тъй като към момента нямала възможност да се грижи за него.

Морален лик на родителите. Моралният лик на родителя също така е от значение за приложението на чл. 29 СК. Моралните качества на родителите са важна предпоставка за създаване у децата на нравствени добродетели и за възпитанието им. Моралното падение, алкохолизъм, престъпните антиобществени прояви, развратът и други такива прояви създават отрицателен нравствен облик на родителя и лош пример за децата. Такива прояви са несъвместими с изискването на закона и са пречка за предоставяне упражнението на родителските права при. Когато обаче се касае до отделни обикновени провинения, съдът преценява какво отражение имат те за моралното възпитание на децата. В случая св. В. твърди, че ответника бие и гони сестра и, гони я с децата и сестра и е все при нея, поради което в момента ищцата е при нея с едно от децата, което не е припознато от бащата, а другото Л се отглежда от бащата и същия дори и при разногласия и неразбирателство с ищцата полага грижи за детето си. Доколко бащата има аморални прояви по делото не се доказва, а в социалния доклад на ДПС-Луковит няма такива твърдения.

Грижи и отношение на родителите към децата: Под грижи за децата се разбират личните усилия на родителя във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането на личността на всяко от децата. Поради това от значение е отношението към децата, еднаквата грижа към всяко от тях, поощренията към добрите и порицанието на отрицателните прояви на всички деца в семейството - Децата следва да останат при този родител, който е полагал и полага най-големи грижи за тях. В случая майката е живяла с ответника и децата, но от известно време поради проблеми пак живее при сестра си, като отглежда само едното дете което не било припознато от бащата, и получава само помощ от 100лв.

Желанието на родителите: Изявената готовност да се отглеждат и възпитават децата е указание за сериозна загриженост за тях и желание да се изпълни родителският дълг. Взаимната привързаност на родителите и децата е важна предпоставка за упражняването на родителските права. По-лесно се осъществяват възпитанието и родителските грижи по отглеждането на децата, когато в основата им лежи взаимна привързаност на възпитател и възпитаник. Привързаността е налице, когато са се развили чувствата на детето поради сериозността и авторитета на родителя, а не поради угаждане и разглезване, поради удовлетворяване на капризи на децата или поради изоставяне надзора над тях. Желанието на децата, продиктувано от такива съображения, не е в техен интерес. В случая въпреки тежкото си положение майката желае да и предоставят родителските права, както и издръжка за детето, факт, който е заявила пред съда, но ще и е трудно защото нямала къде да живее. Видно е от социалния доклад майката се е съгласила грижите за детето да се полагат от бащата.

От значение е и полът на децата: Майката е по-пригодна от бащата да отглежда и възпитава децата от женски пол и наравно да отглежда и възпитава момчетата. Особено важно е дали момчетата са в предпубертетна и пубертетна възраст, в случая обаче момчето се отглежда от бащата факт, който майката се е съгласила, тъй като няма възможност да се грижи за детето Л.

Възраст на детето: Същата е от значение, когато наред с другите обстоятелства детето се нуждае от определени родителски грижи. Децата в ниска възраст (пеленачета, в първите години), децата с разклатено здраве и др. се нуждаят от непосредствена майчина грижа. В

такива случаи майката е по-пригодна от бащата за отглеждането и възпитанието на детето.

В случая детето се отглежда от бащата и същото няма здравословни проблеми. Възрастта винаги е допълнително обстоятелство и нейното значение се определя от нуждата от определени родителски грижи. В случая проблем на майката е жилището, факта, че е безработна и не разполага със средства да се грижи за детето.

Помощта на трети лица: Когато двамата родители или родителят, на когото се предоставят децата, е зает в общественото производство или в друга дейност по трудов договор, помощта на трети лица (близки - баба, дядо, леля и др.) може да бъде допълнително обстоятелство за възможност за лични грижи на родители по т. 3 от постановлението. В случая и двамата родители нямат помощ от трети лица, сами са се грижили за детето, а майката от седмица преди изготвяне на социалния доклад/16.02.2023г/ не живее с бащата на детето, явно поради конфликти между тях.

Социално обкръжение: Социалната среда, в която предстои да живее детето, е в зависимост от обкръжението на родителя, на когото ще се предостави упражнението на родителските права. Под обкръжение се разбират членовете на семейството, в което живее или ще живее в бъдеще този родител с детето, неговите познати и хората, с които постоянно дружи или работи. В тази насока според постановлението съдилищата трябва да преценяват това обстоятелство не изолирано, а съобразно с бита, нравите, схващанията и манталитета на лицата, които влизат в обкръжението на родителя. Този критерий е допълнителен към възпитателските качества и моралния лик на родителя. Той определя възпитателното въздействие на околната социална среда. Важно е да се осигури на децата здрава социална среда, която да въздейства благотворно върху изграждането на трудови навици, правилни нравствени разбирания и изобщо добро поведение в обществото и семейството. Видно от социалния доклад на-близки хора на детето са родителите и неговия брат Георги, а по време на срещата касаеща изготвяне на социалния доклад детето е било весело и си играело с играчки в жилището.

Важен фактор са и жилищно-битови и други материални условия на живот: Жилищните, битовите и другите материални условия на живот са важна предпоставка за отглеждането и възпитанието на децата. Те са базата за правилното формиране на личността. По смисъла на закона тези условия не са решаващи, нито сами по себе си създават основание да се предпочете родителят, който дава по-добри възможности за живот на децата. За да се определи интересът на детето, обстоятелствата, посочени по-горе, се преценяват в съвкупност за всеки конкретен случай. Те следва да бъдат доказани в производството от страната, която се ползва от тези твърдения. В случая безспорно се установява, че родителите нямт свое жилище, бащата живее в сграда предоставена му от работодателя и представлява промишлена сграда, но е електрифицирана и водоснабдена и обзаведена с необходимите за бита вещи, а майката предвид факта, че се е разделила с бащата при своята сестра, която в показанията си е заявила, че съпругът и ще изрази несъгласие ищцата да продължи да живее при тях.

Предвид горното и факта, че детето Л се отглежда от бащата, същия работи и се грижи за него, исковата претенция на И. К. В. ЕГН :***** Гр.Я, обл. Л, майка на малолетното дете хЛ.И.В. В. против И. В. Г. ЕГН:***** Гр.ххххх за предоставяне на родителски права и издръжка, както и издръжка със задна дата следва да се отхвърли, като недоказан.

С решение № 257/01.07.2015 г. по гр.дело № 711/2015 г. на ВКС, IV г.о. по чл.290 ГПК е прието, че интересите на детето, за защитата на които съдът следи служебно, несъмнено налагат възможно най-пълно изясняване на съответните релевантни за това обстоятелства – особено в производствата, свързани с упражняването на родителските права. Тъй като условията за живеене и отглеждане на детето при всеки един от родителите са от съществено значение в тези производства, съдът следва да положи усилия те да бъдат установени по делото. Това е особено наложително в случаите, когато поради процесуално бездействие на родителите, които са страните в тези производства, респ. – на единия от тях, по делото не са събрани гласни и писмени доказателства в тази насока. В тези случаи съдът,

именно предвид задължението си служебно да следи за закрилата на интересите на детето, следва да дава указания и да търси съдействието, както на страните, така и на социалните работници от съответната ДСП, включително чрез възлагане изготвянето на социален доклад, ако такъв няма по делото или вече представеният доклад не съдържа такава информация, нито такава е дадена с устно изразено пред съда становище на социалния работник. С оглед на това, ако условията за живеене и отглеждане на детето при единия от двамата родители останат неизяснени и неустановени по делото – независимо от причините за това, но въпреки това съдът постанови с решението си същият този родител да упражнява родителските права, такова решение би било необосновано, а също и постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила – ако съдът не е възложил или е отказал да възложи изготвянето на социален доклад в тази насока при направено искане за това от някоя от страните, като с такова решение в повечето случаи не биха били защитени и интересите на детето, респ. – решението би било и в нарушение на материалния закон.

В Решение № 30 от 01.02.2019 г. на ВКС, четвърто гражданско отделение, гр. дело № 3060 по описа за 2018 г. е прието че, именно интересите на децата налагат във всички тези случаи – или със споразумението между родителите, но утвърдено от съда, или по реда на спорната съдебна администрация – с охранителното съдебно решение – да бъдат уредени/разрешени всички тези въпроси – в тяхната съвкупност и цялост, като единен комплекс, а не поотделно или само някои от тях. Законът не изключва възможността част от тези въпроси да бъдат уредени с утвърдено от съда споразумение между родителите, а друга част от тях да бъдат разрешени с решение на съда (в този смисъл са и разясненията в мотивите към т. 2 от ТР № 1/03.07.2017 г. на ОСГК на ВКС), но и в тези случаи регламентацията им като краен резултат следва да е цялостна и пълна, и в интерес на децата. Също съгласно приетото в т. 2 от ТР № 1/03.07.2017 г. на ОСГК на ВКС, когато не е постигнато между родителите и утвърдено от съда споразумение за съвместно упражняване на родителските права (което също следва да е в интерес на детето), е изключена възможността съдът с решението си да постанови такова съвместно упражняване на родителските права от двамата родители. Следователно, във всички случаи, когато липсва утвърдено от съда споразумение между родителите при развод или унищожаване на брака (чл. 59 от СК и чл. 48, ал. 3, във вр. с чл. 59 от СК), както и при установяване по съдебен ред произхода на детето (чл. 70 от СК), *съдът служебно следва да предостави упражняването на родителските права* (полагането на непосредствените ежедневни грижи, възпитание, надзор и пр. – чл. 125 от СК) само на единия родител, при когото (по общо правило – чл. 126 от СК) следва да определи и местоживеенето на детето, като определи режим на лични отношения (контакти) с другия родител и осъди последния да заплаща припадащата му се част от издръжката на детето (тъй като той не полага непосредствените грижи за него и не го издържа непосредствено – чл. 143 от СК). Именно предвид и тази връзка на обусловеност (по общо правило) на въпросите относно местоживеенето, режима на лични отношения и издръжката на детето, от въпроса относно упражняването на родителските права, предвид и посочената по-горе необходимост от пълно разрешаване на целия комплекс от тези въпроси, както и предвид *изричното препращане от чл. 127, ал. 2 към чл. 59 от СК, съдът и по реда на чл. 127, ал. 2 от СК, при липса на утвърдено споразумение по тези въпроси по чл. 127, ал. 1 от СК, следва служебно да се произнесе по всички тях – в тяхната съвкупност, независимо с кой от тях е изрично сезиран с молбата на някой от родителите, които вече не живеят заедно*. Единствено в случай, че вече е налице утвърдено от съда споразумение между родителите или/и постановено съдебно решение по тези въпроси, при изменение на обстоятелствата, съгласно чл. 59, ал. 9 от СК, по молба на всеки от родителите съдът може да измени само режима на лични отношения, но и в този случай съдът по своя преценка – ако интересите на детето налагат това – може служебно да се произнесе с решението си и по останалите въпроси, като измени вече постановените и по тях мерки.

Безспорно е видно в случая по делото е представен социален доклад от ДПС Луковит, както е отбелязано по-горе майката е изразила мнение, че е съгласна грижите за детето да се полагат от бащата И. Г. и няма възможност към момента да се грижи за детето Л, в жилището на сестра и нямало достатъчно пространство и не разполагала с финансови

средства , тъй като към момента била безработна . Бащата работи грижи се за детето , което редовно посещава училище и е придружавано до училището от бащата, който е успял да подsigури и покрив за детето си в имот предоставен от работодателя му. Майката живее при сестра си , която в съдебно заседание е заявила, съпругът и като се приберял вечерта , ще каже на ищцата да напуска , а тя нямало къде да отиде с двете деца. Майката е изслушана от съда заявила е че желае родителските права за детето Л и издръжка , но че няма къде да живеят .

Предвид горното съдът счита ,че следва да предостави родителските права на бащата , като определя местоживеенето на детето Л И.ова В. ЕГН ***** при бащата И. В. Г. ЕГН ***** , на адрес гр. Я , обл. XXXX . Счита ,че в настоящия случай режима на лични контакти на майката с детето Л следва да е : Всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа в събота до 17.00 часа в неделя с преспИ.е, както и 20 дни през лятната ваканция, които не съвпадат с годишният отпуск на бащата.

Съдът следва да определи и издръжка , която майката следва да заплаща за детето .

Задължението за издръжане на децата до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждане на детето, като съгласно чл. 143, ал. 2 от СК, в сила от 01.10.2009 г., те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издръжат от имуществото си. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които я дължат чл. 142, ал. 1 СК. Алинея втора на чл. 142 СК посочва, че минималният размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на МРЗ, като с постановление ПМС № 497/29.12.2022 г.за определяне размера на минималната работна заплата за страната обнародвано ДВ брой: 1, от дата 03.01.2023 г. в сила от 01.01.2023г същата е 780 лева . Доколкото чл.142 ал.2 от СК предвижда , че минималния размер на издръжката е $\frac{1}{4}$ от МРЗ , то актуалния минимален размер на издръжката считано от 01.01.2023г е 195лв.

Съдът като взе предвид , възможностите на родителите, като взе предвид, че бащата полага грижи при отглеждането и възпитанието на детето сам, както и като се съобрази с нормативната уредба уреждаща режима на издръжката на не навършили пълнолетие деца, а именно чл. 142 от СК счита, че месечно за детето хЛ.И.В. В. , роден на 28.10.2014г са необходими и достатъчни 195 лв. ежемесечна издръжка , начиная от дата когато майката се е разделила с бащата , като в социалния доклад е от дата 16.02.2022г. , е записано ,че родителите не живеят заедно от една седмица , поради което издръжката се дължи от 09.02.2023г .По делото се установява от социалния доклад и от разпита на свидетелката ,че ищцата И. се грижи за друго дете Г.И. В. , което е 4 клас .Правото на детето да получат издръжка от своите родители в случая от майката е безусловно и е достатъчно наличието на качеството " ненавършило пълнолетие дете ".

В настоящият случай се установи че ищцата майка на детето не работи , но съобразно Постановление №: 5 от 16.11.1970 г., Пленум на ВС т.11- Не се освобождават от задължението за издръжка лицата, които неоправдано не работят, макар и да са трудоспособни. Възможността им се определя съобразно с квалификацията им и другите обстоятелства, които са от значение за случая. При преценка на иска съдът съобрази и обстоятелството, че даването на издръжка, освен законово установено е и морално и нравствено задължение на родителя, предвид необходимостта от осигуряване на условия и възможности за едно добро съществуване на децата. В този смисъл родителят следва да предпочете и да отдаде предимство на задоволяване нуждите на децата си, пред своите собствени, дори това от своя страна да налага изтърпяването на известни житейски лишения и трудности.

Поради изложеното, съдът съобразявайки нуждите на дето и възможностите на майката , намира, че същата следва да заплаща издръжка в минимален размер от 195 лв. начиная от 09.02.2023г до настъпване на законни причини за нейното отменяване или изменяване със законната лихва върху всяка просрочена вноска .

Съдът следва да постанови предварително изпълнение на присъдената издръжка .

На основание разпоредбата на чл.78, ал.6 от ГПК И. В. следва да заплати държавна такса, съобразно уважения размер на издръжката в размер на 280,80 лева.

Водим от горното съдът ,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски с правно основание осн. чл. 127, ал. 2 СК, вр. с чл. 143, ал. 2 от СК и чл.149 от СК от И. К. В. ЕГН ***** Гр.Я, обл. Л, майка на малолетното дете хЛ.И.В. В. ХХХХХ от гр. Я , ХХХХХ4/фабрика Д.С. / против И. В. Г. ЕГН:***** от гр.ххххх , с които се иска съдът да предостави на И. К. В. ЕГН ***** упражняването на родителските права, върху непълнолетното им дете - хЛ.И.В. В.,ЕГН:***** с местоживее на гр.Я, обл.Л,ул.Д. И. ХХХ, да определи режим на лични контакти с бащата, и да го осъди да заплаща следващата се по закон ежесмесчна издръжка в размер на 180,00/сто и осемдесет /лв. считано от 01.01.2022г. като неоснователен.

ПРЕДОСТАВЯ родителските права върху малолетното дете Л И.ова В. ЕГН ***** на бащата И. В. Г. ЕГН ***** и определя местоживее на детето Л И.ова В. при бащата И. В. Г. на адрес гр. Я , обл. Ловеч , ул. ХХХХ .

ОПРЕДЕЛЯ НА ОСН. ЧЛ.127 ал.2 от СК режим на лични контакти на майката И. К. В. ЕГН ***** с детето хЛ.И.В. В. ХХХХХ : Всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа в събота до 17.00 часа в неделя с преспИ.е, както и 20 дни през лятната ваканция, които не съвпадат с годишният отпуск на бащата.

ОСЪЖДА на осн. чл.127 ал.2 вр. с чл.143 ал.2 от СК от СК И. К. В. ЕГН ***** да заплаща на детето хЛ.И.В. В. ХХХХХ,чрез бащата И. В. Г. ЕГН ***** , месечна издръжка в размер на 195 /сто и деветдесет и пет / лв., считано от 09.02.2023г. в едно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на причини изменящи или прекратяващи правото на издръжка .

ОСЪЖДА на осн. чл.78 ал.6 от ГПК И. К. В. ЕГН ***** да заплати в полза на Районен съд Тетевен сумата за държавна такса от 280,80 лева. съобразно уважения размер на издръжката, както и 5 /пет/ лева такса за издаване на изпълнителен лист.

ПОСТАНОВЯВА ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ на решението в частта му относно присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки окръжен съд в двуседмичен срок от датата на връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____